

ANALIZA BILANSA

Dodatak „Narodnom Blagostanju“

BROJ 52

BEOGRAD, 25. DECEMBAR 1937.

GODINA IX

Sadržaj:

Trepča Mines Limited, London

Загребачка дионичка нивовара и творница слада, Загреб

TREPČA MINES LIMITED, LONDON

Trepča Mines Limited moći će uskoro da proslavi prvu desetogodišnjicu svoga neobično plodnog i uspešnog rada. Pre deset godina, u martu 1928, Društvo je dobilo rudarsku koncesiju za pedesetogodišnju eksploataciju rudnog blaga u Južnoj Srbiji, i to sa isključivim pravom istraživanja u Trepči, Rogozni i Slatinskoj Sokolici. Prvi istraživački radovi počeli su iste godine. Odmah su kupljena i zemljišta, potrebna za industrijske instalacije, i podignute su prve zgrade za kancelarije. U kraju koji je još do nedavna bio gotovo sasvim pust i nenaseljen podignuta su za vrlo kratko vreme nova naselja, montirane su najmodernije mašine, žičana železnica, napravljena su drumovi, moderne zgrade za stanovanje radnika. Od tog vremena do danas Kosovska Mitrovica pokazala je ogroman napredak. Novo podignute zgrade i kolonije za činovništvo i radnike dale su varošici sasvim moderan izgled. Ali napredak ne pokazuje se samo spolja. I životne prilike su postale bolje. Zahvaljujući rudniku i šumskoj industriji nadnice su postale visoke. Pojedinci dobijaju u rudniku po 30—40 din. nadnice. A osim toga vrlo velike koristi ima i stanovništvo od radnika i činovnika, koji ostavljaju mnogo novaca kod naroda.

Zvanično otvaranje rudnika izvršeno je 10 oktobra 1930 godine. U 1933 godini dolazi do ogromnog proširenja društvenog rudarskog prava zbog preuzimanja društva Belasica Mines Limited. Time je ovo pravo prošireno za 358 kvadratnih milja, na ukupno 833 kvadratne milje, odnosno na 2157,5 kvadratnih kilometara, koliko iznosi i danas. Ovo područje obuhvata rudarsku koncesiju Trepče i pet isključivih prava istraživanja, i to Trepča, Rogozna, Belasica br. 1, Belasica br. 2 i Slatinska Sokolica. Pored toga, Društvo poseduje oko 1,36 km² zemljišta pokrivenog zgradama itd. Rezerve rude, prema proceni koja je izvršena 30 septembra 1937, dostižu 3,9 miliona tona, a imaju prosečnu sadržinu od 9,5% olova, 5,2% cinka i 4 unce srebra po toni.

Evo podataka o dosadašnjoj proizvodnji rude (u tonama):

Godina	Ruda predata separacijama tona	Ova ruda sadržavala je prosečno	
		olova %	cinaka %
1930	17.371	9,6	8,1
1930—31	256.549	12,6	7,6
1931—32	397.963	9,67	8,83
1932—33	535.869	8,91	8,66
1933—34	589.081	8,85	8,56
1934—35	597.188	9,06	8,62
1935—36	588.594	8,93	7,74
1936—37	638.729	9,12	6,08

Proizvodnja je rasla iz godine u godinu. U 1936/37 količina prerađene rude bila je najveća od kako je rudnik počeo da radi. Glavni rudnik iz koga je do sada vadena ruda je »Stari trg«, koji se nalazi u planini iznad reke Trepče, a udaljen je oko 6 km od železničke stanice Zvečan. Stotine starih okana i mnogobrojne gomile šljake koja sadrži manji pro-

cent olova i srebra pokazuju da je tu rudarstvo i ranije bilo na visokom stupnju razvitka. Doduše, stari rudari nisu smeli da idu duboko u zemlju, jer nisu imali na raspoloženju današnjih tehničkih sredstava. Oni su vadili rudu samo iz slojeva koji za njih nisu predstavljali nikakvu opasnost. Pored toga interesovali su se samo za rudu sa većom sadržinom metala. Samo napredak nauke i ulaganje ogromnih kapitala omogućili su da ovaj stari rudnik opet proradi.

Na starom rudištu Englezi su investirali kapital od blizu pola milijarde dinara, i namesto starih okana napravili su nove izvodne tunele i otkope, podigli su električne dizalice i kompresor-mašine, sproveli su kanalizaciju i u vlažna okna su uneli pumpe, a za bušenje kamena i zemlje u dubini od nekoliko stotina metara upotrebljavaju skupocene čelične i dijamantske burgije. U Zvečanu su podignuta i ogromna postrojenja, tako zvane separacije, u kojima se ruda dalje prerađuje. Posle čitavog niza hemijskih i fizikalnih procesa i flotacije tu se dobijaju kao konačni proizvodi: koncentrat olova, koncentrat cinka i pirit, a u manjim količinama i srebro.

Inače, ruda se dobija iz 9 etaža, koje se nalaze na nivou od 485 m, 545 m, 610 m, 670 m, 730 m, 760 m, 795 m, 830 m i 865 m. Radovi na otvaranju etaže na nivou od 485 m završeni su početkom marta 1937. Otvorena površina u ovoj etaži, koja se nalazi na nivou koji je za oko 270 m niži od nivoa na kojem se nalazi reka Trepča, iznosi oko 7.062 kvadratna metra. Priprema se i otvaranje etaže na nivou od 435 m. Visinska razlika između ove poslednje i najgornje etaže iznosi, kao što se vidi, 430 m. U 1936/37 najviše rude je izvađeno iz etaže na 545 m (34,14%), koja je otvorena u toku 1935/36. Na drugo i treće mesto dolaze etaže na nadmorskoj visini od 610 m (23,06%) i 670 m (23%). Na ove tri etaže otpada preko 80% celokupne prošlogodišnje proizvodnje.

Iskopana ruda vadi se kroz glavne otvore rudnika »Stari trg« na najmoderniji način, pomoću snažnih vazдушnih kompresora. Zatim se tovari u već spomenute separacije u Zvečanu. Žičana železnica je duga 6.600 metara, a ima visinsku razliku od 235 m. Proizvodnju koncentrata dobivenih iz prerađene rude pokazuje nam sledeća tablica:

Godina	Olovni koncentrat		Cinkov koncentrat		Pirit tona
	tona	olova %	tona	cinaka %	
1930	2.229	70,0	1.003	47,6	—
1930—31	41.358	75,6	32.770	50,3	—
1931—32	48.566	76,3	62.192	50,2	6.300
1932—33	58.852	77,5	83.297	50,4	7.800
1933—34	63.027	79,2	92.166	50,4	9.390
1934—35	64.874	79,9	94.146	50,1	39.340
1935—36	63.131	79,5	82.234	50,0	57.037
1936—37	70.486	79,4	69.863	50,0	82.005

Proizvodnja olovnog koncentrata pokazuje gotovo stalan porast. Do 1934/35 isti slučaj je bio i sa proizvodnjom cinkovog koncentrata. Međutim, u 1935/36 ona je bila za oko

12 hiljada tona manja nego u prethodnoj godini. Prošle godine je opet smanjena za daljih 12,4 hiljada tona. To je zbog toga što je u 1935/36 i 1936/37 ruda vađena prvenstveno iz nižih etaža, u kojima ona ima manju procentualnu sadržinu cinka. Taj gubitak je znatnim delom nadoknađen nešto većom sadržinom olova i srebra. Poslednjih godina Društvo je obratilo veliku pažnju i proizvodnji pirita, koji se ovde dobija kao sporedan proizvod. Podignute su i naročite separacije za koncentrisanje pirita. Trepčin koncentrat pirita sadrži 50% sumpora i oko 44% gvožđa, a prodavan je hemijskim fabrikama u našoj zemlji (na pr. »Zorka«, Subotica—Sabac), u Austriji, Mađarskoj i Čehoslovačkoj.

Najveći deo koncentrata olova i cinka do sada je izvožen preko Soluna u strane topionice. Trepča treba uskoro da podigne i velike topionice u zemlji koje će pomenute koncentrate prerađivati u čiste metale. Do sada su domaćim topionicama prodavane samo minimalne količine koncentrata olova i cinka. To nam pokazuju i sledeće cifre.

Godina	lokalnim topionicama:		Preko Soluna:	
	Isporučeno tona	lovnog konc.	lovnog konc.	lovnog konc.
1933/34	—	6.126	63.027	86.040
1934/35	183	2.041	64.691	92.105
1935/36	87	6.105	63.044	76.129
1936/37	10	6.103	70.476	63.760

Trepča objavljuje i vrlo interesantne podatke o koštanju proizvodnje. Tako su, na primer troškovi za preradu 1 tone rude, uključivši i troškove za prevoz koncentrata železnicom i parobrodima, ali bez amortizacije i poreza, iznosili:

	1931/32	1932/33	1934/35	1935/36	1936/37
	šilinga/pensa				
Istraživanja	1/—	1/1	1/5	1/3	2/1
Radovi i proizv.	3/8	3/3	3/10	4/4	4/11
Opšti rud. trošk.	1/6	1/—	1/4	1/8	2/3
Žičane žel.	—/5	—/8	—/6	—/6	—/5
Dobij. koncent.	4/7	3/4	3/4	3/5	3/8
Admin. troškovi	2/6	2/1	2/—	2/4	3/—
Ukupno	13/3	11/5	12/5	13/6	16/4
Transp. troškovi	3/8	2/1	3/6	3/4	2/11
Ukupno	17/4	14/4	15/11	16/10	19/3

Proizvodni troškovi u 1936/37 iznosili su 16 šilinga 4 pensa po toni, što znači da su prošle godine u odnosu na prethodnu povećani za 2 šil. 10 pensa. To je u prvome redu posledica znatnog povišenja nadnica. Nešto je poskupio i pomoćni materijal. Najzad, ruda je vađena i iz nižih etaža, što je, prirodno, takođe poskupilo proizvodnju. Povećanje opštih troškova izazvano je prvenstveno povećanjem samoupravnih taksa i ostalih dažbina; pored toga, od 1 juna 1937 Društvo plaća 1/2% od vrednosti proizvodnje za rudarski penzioni fond. Transportni troškovi iznose 2 šil. 11 pensa po toni prema 3 šil. 10 pensa u prethodnoj godini. Procentualno, i u 1936/37 najveći trošak je otpadao na vađenje rude (radovi i proizvodnja), i to 25,4% prema 25,7% u prethodnoj i 24,1% u 1934/35 godini. Na troškove dobijanja koncentrata, koji se takođe sastoje uglavnom samo iz nadnica, otpada 19% prema 20,3% u prethodnoj godini. Opšti rudarski troškovi pokazuju porast od 8,3% u 1934/35 na 10,1% u 1935/36 i na 11,7% u prošloj godini. Upravni troškovi iznose (u Jugoslaviji i Londonu) svega 15,4% od ukupnih troškova prema 13,8% u 1935/36 godini.

Trepča proizvodi sama i svu potrebnu električnu energiju u sopstvenoj centrali, koja ima tri snažna turbo-generatora, kao i rezervnu centralu. U 1936/37 proizvedeno je 26 92 miliona k. v. č. struje prema 22,27 miliona k. v. č. u 1935/36. Svaki kilovat-čas struje koštao je prošle godine 0,435 pensa prema 0,446 pensa u prethodnoj i 0,489 pensa u

1934/35 godini. Nedavno je nabavljen i jedan novi turbo-alternator od 7500 kv.

Uprkos znatnom povećanju troškova dobijanja i prerade rude zbog povećanja nadnica, Trepča je i prošlu poslovnu godinu zaključila s neobično povoljnim rezultatom. Upravo, prošlogodišnja zarada Trepče je najveća u istoriji Društva. To je prirodna posledica naglog porasta cena olova i cinka, naročito u toku prvog polugoda 1936/37 godine.

Cene ovih metala poslednjih godina ovako su se kretale:

	1931	1933	1934	1935	1936	1937
Olovo						
Najviša	15 ¹⁰ / ₃₂	13 ¹⁵ / ₁₆	11 ³¹ / ₃₂	19 ³ / ₄	28 ²¹ / ₃₂	36 ⁵ / ₁₆
Najniža	10 ¹ / ₂	10 ⁹ / ₃₂	10 ¹ / ₈	10 ³ / ₁₆	14 ¹ / ₂	19 ⁷ / ₃₂
Cink						
Najviša	14 ³¹ / ₃₂	18 ¹ / ₂	15 ⁷ / ₃₂	17 ¹ / ₂	20	37 ¹ / ₈
Najniža	9 ³¹ / ₃₂	13 ⁵ / ₈	11 ¹¹ / ₁₆	11 ¹ / ₂	13 ⁵ / ₁₆	18 ¹⁹ / ₃₂

Kao što se vidi, porast kurseva je upravo ogroman. U odnosu na 1934 ili 1935 god. cene su u 1937, naročito u prvom tromesečju, bile gotovo više nego dvostruke. Treba napomenuti, da se navedeni kursevi podrazumevaju za 1 eng. tonu (1.016 kg) metala, dok se podaci o proizvodnji Trepče odnose na koncentrate, koji sadrže, kao što je već spomenuto, 79,4% olova odnosno 50% cinka.

Trepča ima i znatne sporedne prihode. Na prvom mestu treba spomenuti prodaju pirita, koja je u 1936/37 iznosila 82.000 tona, pokazujući povećanje od 32.000 tona prema prethodnoj godini. Inače, porasla je i cena pirita. Fabrička postrojenja za proizvodnju ovog produkta su proširena, tako da se može očekivati i dalje povećanje prihoda te grane poslovanja. Zatim moramo spomenuti i preradu rude susednog preduzeća »Kopaonik Mines Limited«. U toku prošle godine fabrici za flotaciju u Zvečanu dodata je i četvrta jedinica, koja će prerađivati rudu iz Kopaoničkog rudnika. Rad ove nove jedinice otpočeo je 4 juna 1937 godine. Do 30 septembra 1937 ona je preradila 29.024 tone rude sa Kopaonika. U toku tekuće poslovne godine ovi prihodi će znatno porasti, a Društvo će imati izvesne prihode i od koncentrata bakra. Ruda sa »Starog trga« sadrži, naime, i oko 0,2% bakra. Postrojenja za dobijanje koncentrata bakra su već podignuta i 14 septembra 1937 su stavljena u pogon. Za sada se dobija koncentrat koji sadrži oko 16% čistog bakra.

Račun izravnjanja

	30-IX 1934	30-IX 1935	30-IX 1936	30-IX 1937
Aktiva	u hiljadama engleskih funti			
Koncesija i prava istraž.	512	512	512	512
Istraž. radovi i otvar. rudnika	99	99	99	99
Potkopi i okna	88	88	88	88
Pruge, železnice i putevi	39	39	42	43
Zemljišta	11	12	12	12
Zgrade	83	74	79	96
Mašine i uređaj	210	209	184	213
Investicije ukupno	1.042	1.033	1.016	1.063
Materijal, prevozna sredstva	3	2	2	3
Zalihe robe	1	67	67	109
Koncentrati	47	71	52	33
Efekti (jugoslovenski)	4	4	4	6
Razni dužnici	10	31	32	38
Gotov. i potraž. kod banaka	203	336	537	898
Pasiva				
Glavnica	1.116	1.116	1.117	1.118
Rezervni fond	40	70	100	225
Poreska rezerva	90	89	161	398
Razni poverioci i rezerve	32	27	44	93
Na raspol. gl. skupštini	103	242	288	316
Zbir bilansa	1.382	1.544	1.710	2.150

Zbir bilansa krajem septembra 1937 iznosi 2,15 miliona funti, odnosno za 440 hiljada funti više nego u prethodnoj godini. Ako se to preračuna u dinare, vidi se da Trepča bilansira sa skoro pola milijarde dinara. Glavnica prema društvenim pravilima iznosi 1,125.000 funti šterlinga, a podeljena je na 4,5 miliona akcija od po 5 šilinga, od čega je do kraja septembra 1937 emitovano 4,473.457 komada, odnosno 1,118.364 engleske funte. Rezervni fond je iskazan sa 225 hiljada funti, što znači da je u odnosu na prethodnu godinu povećan za 125 hiljada funti. I poreska rezerva je znatno veća. Ona iznosi 398 hiljada funti prema 161 hiljadi krajem septembra 1936. Čista dobit koja je stavljena na raspoloženje glavnoj skupštini dostiže 316 hiljada funti. Tuda sredstva gotovo ne postoje. »Razni poverioci i rezerve« iznose svega 92,6 hilj. funti prema 44 hiljade krajem prethodne poslovne godine.

Gotovo polovina glavnice, 512 hiljada funti, odnosno preko 100 miliona dinara otpada na vrednost koncesije. Ostale investicije bilansirane su sa 550 hiljada funti prema 504 hiljade krajem septembra 1936. Kod mašina i uređaja povećanje prema prethodnoj godini iznosi 29 hiljada funti, a kod zgrada 17 hiljada. Ukupne investicije su prošle godine stvarno povećane za oko 94 hiljade funti, ali se to odmah ne vidi, jer je s druge strane na ime amortizacije otkupljeno oko 45 hiljada funti. Prošle godine su porasle i zalihe robe sa 67 na 109 hiljada funti. Međutim, vrednost koncentrata je smanjena sa 52 hiljade funti u 1935/36 na 33 hiljade funti krajem 1936/37. Gotovina i potraživanja kod banaka pokazuju stalni porast. Krajem septembra ova pozicija je bila iskazana sa ciglo 12 hiljada funti. Krajem 1936/37 ona dostiže 898 hiljada funti. Prema prethodnoj godini povećana je za 361 hiljadu funti odnosno za 67,2%. Likvidnost preduzeća je neobično velika, jer na gotovinu i potraživanja kod banaka otpada oko 42% celokupnog obrtnog kapitala. Napominjemo, da od iznosa od 898 hiljada funti (gotovina i potraživanja kod banaka) otpada 36 hiljada funti na 4% blagajničke zapise našeg Ministarstva finansija.

Upoređenje najvažnijih pozicija iz računa gubitka i dobitka pruža nam sledeću, takođe vrlo interesantnu sliku:

Račun gubitka i dobitka

Rashodi	30-IX	30-IX	30-IX	30-IX
	1934	1935	1936	1937
	u hilj. engl. funti			
Troškovi proizv. (nadnice) i prevoz	398,5	416,0	426,9	519,7
Opšti troškovi	34,1	34,8	37,2	59,6
Plate, upravni troškovi	25,8	24,4	31,1	35,2
Bruto dobit	224,1	395,9	503,8	943,9
Od toga:				
Amortizacije	44,8	47,9	42,4	44,8
Poreska rezerva	18,7	40,4	59,2	266,7
Čista dobit	160,6	307,6	402,2	632,4
Prihodi				
Od proizvodnje	679,8	868,9	992,5	1.541,8
Ostali	2,7	2,2	6,6	16,6
Zbir prihoda ili rashoda	682,5	871,1	999,1	1.558,4
Podela čiste dobiti :				
Interim-dividenda	66,9	72,0	109,8	223,5
Na raspol. gl. skupštini	103,5	242,1	288,4	315,9
Rezervnom fondu	—	30,0	30,0	125,0

Prihodi od proizvodnje iznose 1,54 miliona funti. U odnosu na prethodnu godinu veći su za 55,4%, a prema 1933/34 povećani su za oko 127%. To je u prvom redu posledica porasta svetskih cena olova i cinka i osetnog povećanja proizvodnje i prodaje pirita.

I na strani rashoda imamo u odnosu na prethodnu i na ranije godine povećanje gotovo kod svih pozicija. Već smo naglasili da je u prošloj godini došlo do povećanja troškova proizvodnje po toni prerađene rude. U vezi s tim, kao i

s izvesnim povećanjem proizvodnje, porasla je i odnosna pozicija na strani rashoda sa 426,9 hiljada funti u 1935/36 na 519,7 hiljada funti u 1936/37 godini. Dakle, povećanje neposrednih proizvodnih troškova iznosi 92,8 hiljada funti. Opšti troškovi su porasli za 22,4 hiljade, a plate i upravni troškovi za 4,1 hiljade funti. Kako je prošlogodišnje ukupno povećanje rashoda iznosilo 119 hiljada funti, a povećanje ukupnih prihoda prema prethodnoj godini dostiže 559 hiljada i bruto dobit je morala porasti za čitavih 440 hiljada funti, sa 503,8 hiljada u 1935/36 na 943,9 hiljada u 1936/37 godini. Od toga je upotrebljeno 44,8 hiljada funti za amortizaciju, a 266,7 hiljada je rezervisano za porez, tako da čista dobit za prošlu godinu dostiže 632,4 hiljade funti.

Kad se doda još i prenos dobiti iz 1935/36 od 32,03 hiljade funti, vidi se da ukupna čista dobit iznosi 664,5 hiljade engleskih funti. Od toga je dotirano rezervnom fondu 125 hiljada, a 223,57 hiljade isplaćene su krajem juna 1937 na ime privremene dividende (9 pensa po akciji, neto). Uprava je predložila poslednjoj glavnoj skupštini da se akcionarima isplati još po 9 pensa po akciji, neto a ostatak od 92,26 hilj. funti da se prenese na novi račun. Dividenda za 1936/37 iznosi na taj način 30% neto prema 25% u prethodnoj, 20% u 1934/35 i 12% u 1933/34 godini.

Interesantno je znati koliko Trepča godišnje ostavlja u našoj zemlji. Prošle godine je izdato za neposredne troškove proizvodnje i prerade, ne računajući amortizaciju i poreze ni plate upravnog osoblja, 425,57 hiljada funti, a za prevoz 94,09 hiljada ili ukupno 519,66 hiljada funti, što čini više od 120 miliona dinara. To su uglavnom nadnice koje prima naše radništvo, pomoćni materijal kupljen u zemlji i vozarina državnih železnica. Opšti troškovi, plate i upravni troškovi iznose 94,8 hiljada funti odnosno preko 20 miliona dinara. I od toga iznosa troše se bar 2/3 takođe u našoj zemlji. Tome treba dodati poreze, trošarine, carine, prireze i razne druge namete koje naplaćuje država i samouprave. Prošle godine rezervisano je za porez u Jugoslaviji 266,7 hiljada funti, odnosno preko 60 miliona dinara. Na taj način dolazimo do cifre od oko 200 miliona dinara. Trepča Mines Limited daje svome radništvu sve moderne higijenske udobnosti: nove kuće za stanovanje, osvetljenje, školu za decu, bolnicu, knjižnicu, bioskop, predavanja itd. Sva je radna snaga domaća.

U upravi su g. g.: A. Chester Beatty, predsednik; B. N. Banac, A. Chester Beatty mlađi, Sir Albert Bennett, Bart, J. A. Dunn, d-r G. Lučić-Roki, G. McPherson mlađi, Lt-Col. R. Micklem, C. M. G.; W. Selkirk, Arthur D. Storke, J. Whitehouse. Savetodavni inženjer je g. Harold A. Titcomb, a glavni direktor za Jugoslaviju je g. A. S. Howie.

ЗАГРЕБАЧКА ДИОНИЧКА ПИВОВАРА И ТВОРНИЦА СЛАДА, ЗАГРЕБ

Имали смо већ више пута прилику да нагласимо да опадање потрошње пива код нас није у толикој мери последица опадања куповне снаге потрошача, већ је у првом реду изазвано претераним оптерећењем пива државним и разним самоуправним дажбинама, које су се управо за време кризе стално и све више повећавале. Куповна снага потрошача у току 1936/37 године, сигурно, није била готово ништа слабија него у 1929 или 1930 години. Међутим, потрошња пива у земљи у току прошле године (1936/37) није достигла ни две петине оне из година пре опште привредне кризе. Производња и потрошња пива у 1936/37 су у односу на неколико ранијих година, нема сумње, порасле. Али тај пораст не одговара ни издалека побољшању општих прилика и повећању куповне снаге, до кога је у последње време дошло. Због тога је и стање у нашој пиварској индустрији још увек врло тешко.

Управа Загребачке дионичке пивоваре констатује у свом последњем пословном извештају да је тражња за пи-

вом, услед побољшања општих привредних прилика, до-некле порасла. Примећено је да је село опет започело са потрошњом пива. Међутим, повећање потрошње је ипак још сасвим незнатно, јер је и пиво, услед несразмерно високих трошарина, још увек прескупо. Загребачка диошничка пивовара и творница слада продала је у току последњих 10 година ове количине пива:

1927/28	83.130 хл	1932/33	29.700 хл
1928/29	95.022 хл	1933/34	30.383 хл
1929/30	97.880 хл	1934/35	30.539 хл
1930/31	85.225 хл	1935/36	30.846 хл
1931/32	45.925 хл	1936/37	37.270 хл

Подаци за 1927/28 и 1928/29 не обухватају производњу пивара у Сиску и Карловцу, а доцније је обухватају. Са 97.880 хл. у 1929/30 продаја је била пала на само 29.700 хл у 1932/33. Речитији доказ о тежини кризе тешко је наћи. Опадање потрошње у том раздобљу било је управо катастрофално. У току следеће три године продаја остаје стационарна готово на најнижем нивоу, односно само незнатно се повећава, са 29.000 хл у 1932/33 на 30.846 хл у 1935/36. У 1936 имали смо рекордну жетву са одличним ценама, што је редак случај. Иначе, поред побољшања прилика у пољопривреди дошло је до знатнијег оживљења и у осталим привредним гранама. И Загребачка пивовара је повећала обим продаје, али само за 6.424 хл, тако да је продаја у 1936/37 достигла само 37.270 хл, што не претставља више од 38% од продаје у 1929/30 години.

Ако је Загребачка пивовара и код таквих прилика у стању да плаћа дивиденду, она то мора да захвали једино својој необично солидној финансијској структури. Пре свега њени дужници су константно знатно већи него што су обавезе, тако да је не терете камате. Затим њен главни приход и не долази од пива, него од непокретности, којих она има доста и које јој одбацују знатан приход. Да нема прихода од кућа и разних прихода који са фабрикацијом пива немају никакве везе, она не би могла исплаћивати дивиденду ни за 1936/37, која је, иначе, у погледу продаје пива била сигурно најбоља од последњих 5 година. Биланси за последње 4 године овако изгледају:

Рачун изравнања

Активна	1933/34	1934/35	1935/36	1936/37
	30 септембра сваке године			
у хиљадама динара				
Зграде и земљишта	10.844	10.844	13.675	13.912
Машине и фабр. уређај	5.296	5.296	5.296	5.296
Падрумске бачве и каде	462	365	313	261
Складишни уређај	344	201	121	36
Отпремна бурад	—	30	30	30
Флаше и сандуци	—	15	15	15
Превозна средства	100	50	222	116
Индустријска пруга	1	1	1	1
Гостионичарски инвентар	40	40	40	449
Свега инвест. и инвент.	17.087	16.842	19.713	20.115
Јамчевике	22	22	22	22
Благајна	115	165	264	450
Пошт. штедноница	423	392	447	214
Харт. од вредности	258	377	406	372
Разни дужници	20.475	23.705	20.566	22.714
Залихе	5.417	4.508	5.385	4.920
Пасива				
Главница	20.000	20.000	20.000	20.000
Резервни фонд	800	850	900	950
Валоризациони фонд	1.364	1.364	1.364	1.364
Фонд за сумњ. потраж.	60	60	60	60
Фонд амортизације	6.147	6.956	7.766	8.575
Свега сопств. сред.	28.371	29.230	30.090	30.949

Повериоци	8.157	8.454	8.123	8.314
Акцепти	5.000	5.000	5.000	5.000
Потр. финанс. управе	231	1.296	1.576	2.293
Пренос добити	323	337	351	354
Добит текуће године	1.714	1.694	1.664	1.897
Збир биланса	43.796	46.011	46.804	48.807

Сопствена средства пиваре на дан 30 септембра 1937 износила су 30,95 милиона и била су за 860 хиљада динара већа него крајем 1935/36. Фонд амортизације је повећан за 810 хиљада, а резервни фонд за 50 хиљада динара. Укупна туђа средства не достижу готово ни половину сопствених. Она износе 15,6 милиона, од чега отпада 8,3 милиона на повериоце, 5 милиона на акцепте и 2,3 милиона на потраживање Финансијске управе.

За покриће свих инвестиција и целокупног инвентара не треба ни две трећине сопствених средстава. Иначе, укупне инвестиције и инвентар билансирани су са 20,1 милиона. Од тога отпада 13,9 милиона на зграде и земљишта и 5,3 милиона на машине и фабрички уређај. Целокупни инвентар исказан је са 900 хиљада динара. У односу на претходну годину зграде и земљишта показују повећање од 237 хиљада, а гостионичарски инвентар је порастао за 409 хиљада динара. Остале промене код инвестиција су незнатне.

Залихе су нешто смањене, а дужници су повећани за 2,15 милиона на 22,7 милиона динара. То је углавном последица повећање продаје пива. Међутим, ни ове промене нису ипак толико изразите, да бисмо их могли узети као знак неког нарочитог преокрета у коњунктури. Иначе, износ дужника је доста знатан. Да би обезбедили продају пива, фабрика је приморана да у обилној мери кредитира гостионичаре. То је један доказ више, да су прилике под којима ради наша пиварска индустрија још увек врло тешке.

Рачун губитка и добитка

Расходи	1933/34	1934/35	1935/36	1936/37
	у хиљадама динара			
Управни трошкови	8.248	8.864	8.463	10.046
Трошарина	5.899	5.853	5.939	7.452
Порез	2.346	2.206	3.223	2.045
Осигурање	184	200	195	234
Ненапл. потраж.	326	193	437	584
Чиста добит	2.037	2.031	2.015	2.251

Приходи

Пренос добити	323	337	351	354
Од робе	16.862	17.065	17.809	20.380
Од кућа	1.497	1.406	1.739	1.659
Разни приходи	359	538	374	219
Збир прихода-расхода	19.041	19.346	20.273	22.613

Приходи од робе износе 20,38 милиона, а трошкови производње и продаје 20,36 милиона динара. То значи да добит на роби не износи више од двадесетак хиљада динара. У току неколико претходних година ситуација је била још тежа, јер приходи од робе нису били у стању да покрију расходе. И прошле године је чиста добит постигнута једино благодарећи приходима кућа и разним приходима. Укупна чиста добит, заједно са преносом из претходне године, износи 2,25 милиона. На име 8% дивиденде (према 7% у 1935/36) исплаћено је 1,6 милиона. Остатак је овако подељен: резервном фонду 50 хиљада, тантијема 219 хиљада, за добротворне сврхе 25 хиљада и пренос на нови рачун 356 хиљада динара.

У управи су г. г.: Сам. Д. Александер (председник), Мирослав пл. Лобе (потпредседник), Иво Александер, д-р Божидар Александер, инж. Драго Александер, д-р Бранко Александер, д-р Ватрослав Рајнер и д-р Станко Шверљуга. У надзорном одбору се налазе г. г.: Марко Бауер, д-р Рене Хирцлер, Антон Стјасни и Отон Вински.